

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

26.09.2007. godina
Beograd

Uv. 1270/06

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Katarine Manojlović - Andrić članova veća, sa savetnikom Marijanom Tafra- Mirkov, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv rešenja Vojne pošte "BB", Up.2.br.1185/04 od 18.5.2004. godine, u predmetu priznavanja prava na uvećanu platu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 26.9.2007. godine, doneo je

R E Š E N J E

Tužba SE ODBACUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca podneta protiv rešenja Vojne pošte "VV", int. br.1791-2 od 5.4.2004. godine, kojim je odbijen zahtev tužioca za donošenje naredbe o zastupanju komandira pešadijske čete u __. TS kl.

Tužilac tužbom osporava rešenje tuženog zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene zakona i učinjenih povreda pravila postupka, pa predlaže da se poništi. Navodi, u bitnom, da je od 9.10.2003. godine do 31.5.2004. godine obavljao poslove Komandanta __. Tehničkog skladišta (svoje redovne dužnosti) i da je kao odgovoran za rad celokupnog skladišta, istovremeno obavljao i poslove i zadatke iz nadležnosti formacijskog mesta Komandira Pešadijske čete u __. tehničkom skladištu municije te da mu za obavljanje ovih dužnosti, tj. na dva formacijska mesta pripada pravo na uvećanje plate. Ističe da je prvostepeni organ odluku o njegovom zahtevu doneo u skraćenom postupku, ali bez njegovog učešća, pri čemu je zahtev odbio, na koji način je počinio bitne povrede postupka iz čl.9., 133., te 125. st.1. i 192. st.1. ZUP-a. Ukazuje da prema odredbama čl.57. Zakona o Vojsci Jugoslavije postoji mogućnost zastupanja u službi za slučaj da jedno lice, kao u njegovom slučaju, obavlja radne zadatke i dužnosti svog radnog mesta, i radnog mesta u zastupanju, te da mu pripada, a prema odredbama čl.31. st.Z. Uredbe o platama i drugim novčanim primanjima profesionalnih vojnika i civilnih lica u Vojsci Jugoslavije, uvećanje plate od 20% od osnovne plate formacijskog mesta na kome se vrši zastupanje. Smatra, da to što u njegovom slučaju nije donet akt o zastupanju ne može njega uskratiti u pravu na uvećanje plate pošto je on, nesporno, pored svojih poslova obavljao i poslove u zastupanju.

Tuženi organ, izjašnjavajući se na navode tužbe, u svom odgovoru, u svemu je ostao kod razloga osporenog rešenja, pa je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Nakon ocene navoda tužbe, razloga osporenog rešenja, te odgovora na tužbu kao i celokupnih spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije dozvoljena.

Prema odredbama člana 57. stav 1. Zakona o Vojsci Jugoslavije profesionalnom vojniku koji je privremeno sprečen da vrši dužnost određuje se zastupnik. Prema odredbama stava 2. istog člana, između ostalog, propisano je da se zastupnik može privremeno odrediti i za upražnjeno formacijsko mesto, te da zastupnik može vršiti dužnost pored svoje redovne dužnosti.

Prema odredbama čl.6. st.2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br.46/96) upravni akt, u smislu tog zakona, jeste akt kojim državni organ i preduzeće ili druga organizacija u vršenju javnih ovlašćenja rešava o određenom pravu ili obavezi fizičkog lica ili pravnog lica ili druge stranke u upravnoj stvari. Prema odredbama čl.1. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ" br.33/97) po tom zakonu postupaju državni organi kada u upravnim stvarima, neposredno primenjujući propise, rešavaju o pravima, obavezama ili pravnim interesima fizičkog lica, pravnog lica, ili druge stranke, kao i kada obavljaju druge poslove utvrđene tim zakonom.

Po oceni suda, iz iznetog proizlazi da je odluka nadležnog starešine o određivanju zastupnika formacijskog mesta, kojoj prethodi ocena potrebe i nužnosti popunjavanja formacijskog mesta na ovakav način, akt komandovanja nadležnog starešine, a ne upravni akt kojim se rešava o stanju u službi profesionalnog vojnika, tj. u upravnoj stvari. Pogrešno tužilac smatra da je njegov zahtev za donošenje naredbe o određivanju - tužioca - za zastupnika utemeljen na njegovom pravu za određivanje zastupnika, jer tužiocu takvo pravo nije dato odredbama Zakona o Vojsci Jugoslavije (pa ni odredbama čl. 57.), niti nekog drugog propisa, donetog na osnovu ovog zakona.

Sa iznetog, po stavu suda, zahtev tužioca da prvostepeni organ donese akt - naredbu o (tužiočevom) zastupanju

K-dira Pešadijske čete u __ TS kl (UBS), ne predstavnja zahtev podnet u upravnoj stvari, te akt donet po tužiočevom zahtevu ne predstavlja upravni akt u smislu čl.6. ZUS-a, ni čl.1. ZUP-a, pa se zakonitost takvog akta ne može osporavati tužbom u upravnom sporu.

Obzirom na napred izneto, a kako je odredbom čl.28. st.1. tač.2. ZUS-a propisano da će sud rešenjem odbaciti tužbu ako utvrdi da akt koji se tužbom osporava nije upravni akt, sud je doneo odluku kao u dispozitivu rešenja.

REŠENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 26.9.2007. godine, Uv. 1270/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Marijana Tafra-Mirkov, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ